

منشأ مقررات مربوط به حفاظت از محیط زیست

حسن چلونگریان

کارشناسی ارشد آموزش محیط زیست

چکیده

طی بیست تا سی سال گذشته تقاضای بی‌سابقه‌ای برای مقررات قانونی جدید در زمینه حفاظت از محیط زیست وجود داشته است، که منجر به افزایش عظیمی هم در بدنه مقررات زیست محیطی و هم به تجدید نظر در ایده‌ها و اصول خود حفاظت از محیط زیست شده است. مقررات قانون حفاظت از محیط زیست با مقاومت بسیار زیادی از طرف مردم تصویب، تصویب و رعایت می‌شود. از یک طرف، قانون محیط زیست می‌تواند به‌عنوان یک سیستم ارزش‌ها تعریف شود که هدف آن تشویق مردم به‌عنوان مدیران طبیعت است و نه تنها کاربران آن، بنابراین مقررات مربوط به حفاظت از محیط زیست به‌گونه‌ای تفسیر می‌شود که ابزار اصلی محدودیت فعالیت‌های مختلف است. برای جلوگیری از اختلال در سیستم‌های طبیعی. از طرف دیگر، به لطف این قانون، محیط زیست طبیعت و نسل‌های آینده را در مرکز مقررات زیست محیطی قرار می‌دهد (این دسته‌ها معمولاً شخصیت حقوقی ندارند) و نه انسانی (تنها دریافت کننده و ذینفع سیستم حقوقی سنتی). این مفهوم اساساً روابط بین طبیعت و انسان را تغییر می‌دهد و ابتکار عمل برای استفاده از مقررات حقوقی را تکمیل می‌کند. به این ترتیب، مقررات زیست محیطی وضعیت متضادی را ایجاد می‌کند و با توجه به حقوقی مانند حقوق مالکیت، حق زندگی شخصی و بهزیستی فرد تنش ایجاد می‌کند. هدف از این تحقیق آشکار ساختن منابع و مهمترین اصول مقررات حقوقی بین المللی و منطقه ای در زمینه حفاظت از محیط زیست و تحلیل ماهیت قانون محیط زیست در چارچوب منافع عمومی است. قانون حمایت از محیط زیست در چارچوب حقوق بشر مانند حقوق مالکیت و حق زندگی شخصی مورد بررسی قرار می‌گیرد.

واژه‌های کلیدی: قانون حمایت از محیط زیست، مقررات قانونی بین المللی و منطقه ای، حقوق بشر، حقوق مالکیت.

مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه

دوره ۶، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۹، صفحات ۱۳۱-۱۱۹